

Mangelen, jfr. Ordene: „*Savnede* Genstanden Egenskaber, som maa anses tilsikrede o. s. v.“

Med Hensyn til det i Paragrafen opstillede Forbehold for Tilfælde, i hvilke Mangelen er hidført ved Sælgerens Forsømmelse, følger det af Sagens Natur, at det ikke omfatter et forsømmeligt Forhold fra Sælgerens Side, efter at Salgsgenstanden er bleven overleveret til Køberen. Udviser Sælgeren nogen Forsømmelse ved Foretagelsen af en Foranstaltning med Hensyn til Salgsgenstanden paa dette Tidspunkt, er det uden Indflydelse paa Køberens Pligt til at betale Købesummen og medfører alene Erstatningsansvar for Sælgeren som for enhver Trediemand.

§ 45.

Da Stillingen for Køberen, naar han hæver Købet paa Grund af Mangel ved Genstanden er ganske ensartet med hans Stilling, naar Købet hæves paa Grund af Forsinkelse fra Sælgerens Side, gør § 45 Bestemmelserne i § 25 om Skadeserstatningens Beregning anvendelige paa det førstnævnte Tilfælde.

§ 46.

Bestemmelserne i denne Paragraf om Køberens Ret til at hæve Købet, naar en enkelt af flere successive Leveringer er mangelfuld, stemme overens med Bestemmelserne i § 22 om Køberens tilsvarende Ret, naar der finder Forsinkelse Sted med en enkelt saadan Levering.

§ 47.

Det er ovenfor ved § 42 bemærket, at Køberen ikke kan gøre en Mangel ved Salgsgenstanden gældende mod Sælgeren, naar han ved Købets Indgaaelse har kendt den og saaledes har kunnet træffe Aftalen under Hensyntagen dertil. Men Køberen har heller intet Krav paa Beskyttelse, naar Sælgeren med Grund har kunnet gaa ud fra, at Mangelen var kendelig for ham, eller at han ikke lagde nogen Vægt paa

dens mulige Tilstedeværelse. Heraf følger, at Køberen, naar Salgsgenstanden har været tilstede under Forhandlingerne, ikke kan paaberaabe sig saadanne Mangler, som kunde være opdagede ved sædvanlig Undersøgelse, medmindre Køberen har haft gyldig Grund — f. Eks. i Sælgerens Anbringender — til ikke at foretage Undersøgelse, eller Sælgeren har handlet svigagtig. Lige med, at Salgsgenstanden har været tilstede under Forhandlingerne, maa det stilles, at Køberen paa anden Maade har haft Adgang til at undersøge Genstanden, naar dette har kunnet ske uden særlig Bekostning eller Ulejlighed. Afgørelsen af, hvornaar en saadan Adgang har foreligget, saavel som af, hvor indgaaende en Undersøgelse Køberen bør anstille, maa naturligvis træffes under Hensyn til raadende Skik og Brug og de særlige Forhold i hvert enkelt Tilfælde. — Hvad der saaledes gælder om Køberens Adgang til forinden Købet at undersøge Salgsgenstanden, finder ogsaa Anvendelse paa hans Adgang til at undersøge en Prøve, i Henhold til hvilken Købet er indgaaet, forsaavidt angaar de Mangler, som Prøven giver samme Oplysninger om som Salgsgenstanden selv.

De herom handlende Bestemmelser i Udkastets § 47 stemme med gældende Ret hos os, ligesom tilsvarende Regler findes udtrykkelig udtalte i fremmede Lovgivninger jfr. f. Eks. den tyske borgerlige Lovbogs § 460, Schweiz. Art. 245, se ogsaa Sale of Goods Act. Sect. 14 Nr. 2.

§ 48.

Det er ovenfor bemærket, at Udkastets Regler om Mangler ved Salgsgenstanden ikke finde Anvendelse, naar Genstanden er solgt med saadant Forbehold, at Køberen skal nøjes med den „hvad enten den er bedre eller daarligere“, „som den er eller forefindes“ o. l. Efter gældende Opfattelse anses Salg ved Auktion i Almindelighed at ske med saadant Forbehold, selv om det ikke er udtrykkelig nævnt i Auktions-